

Una generació de correctors

Algunes polèmiques sobre l'estat de la llengua catalana han girat, al llarg d'unes quantes dècades, al voltant de la figura del corrector: si corregia massa, s'excedia; si corregia poc, no en sabia. L'equilibri només és fàcil sobre el paper: s'ha de corregir estrictament el que convé. I doncs: què és el que convé? Just aquí és on campaven i campen, de tant en tant, els desacords.

Fa cinquanta anys un corrector professional com Eduard Artells, deixeble de Pompeu Fabra i revisor d'originals a l'Institut d'Estudis Catalans, es va enfrontar a Maria Aurèlia Capmany, Joan Sales, Terenci Moix, Pere Calders i Joan Fuster, entre d'altres: aquell representava la norma, el purisme, la resistència, mentre que els escriptors defensaven l'ús viu de la llengua i, per tant, l'abandonament dels "residus" que va esmentar Fuster el 1969.

Fa trenta anys, la llengua catalana va poder entrar en àmbits d'ús nous, sobretot a Catalunya:

l'escola, els mitjans de comunicació, l'administració. Alguns correctors van abordar "el trencament de la continuïtat entre el català real i la seva versió formalitzada" (tal com van escriure Xavier Pericay i Ferran Toutain el 1986). Amb vista a la ràdio i a la televisió,

per exemple, es va apostar per prescindir d'arcaïsmes i de paraules d'altres dialectes diferents del central (ja es veu que per aquí s'encenia la polèmica) i acceptar formes que la tradició purista considerava barbaritzants (com ara *barco, caldo, guapo...*).

Aviat farà quinze anys la Universitat Autònoma de Barcelona va liderar l'aventura de formar una generació de correctors per mitjà d'un postgrau de correcció i de qualitat lingüística; més tard en va idear un altre d'assessorament lingüístic en els mitjans audiovisuals. Tots dos perviuen gràcies a la tenacitat i la sapiència d'Albert Branchadell i de Mònica Montserrat, els coordinadors, i tenen l'aval de dues facultats. Per

Dues actituds

Joan Solà ha escrit que el que hi ha de fons en les polèmiques lingüístiques són dues actituds "difícilment conciliables": la que defensa la llengua com a mitjà de comunicació i la que en defensa sobretot el valor simbòlic.

Albert Branchadell
autor de 'L'aventura del català'
RUTH MARIOT

aquests postgraus hi han passat força correctors del segle XXI, que trobem aquí i allà, en editorials i en mitjans, i excel·lents lingüistes hi imparteixen docència cada any. Josep Ruaix, que entrevistem en aquest mateix suplement, hi farà la conferència de cloenda d'enguany. *

Encara no els tens?

Demana'ls al 902 22 10 10

Els Borbons en pilotes
La vida sexual i sentimental de la dinastia que regna des del segle XVIII

9,95 €

Les pilotes dels Borbons
Poder i negocis a la cort del rei Joan Carles I

9,95 €

EL PUNT AVUI+